

Tóth Sándor

Mi akadályozza az emberek megtérését? Mi okozza az egyház gyengeségét?

A keresztény missziót végző és komolyan vevő szolgáltatók tapasztalata napjainkban, hogy egy-egy személy valódi megtérése, gyülekezetbe való bekapcsolódása és a bemenítés útján való elköteleződése hosszú, küzdelmes folyamat. Azok, akik nem „létszámot” látnak az érdeklődőkben, hanem valódi tanítvánnyá, Krisztus igaz követőivé igyekeznek segíteni őket, a szeretet, türelem és áldozatkészség útján végzett „fáradtságos” missziót belülről

ismerik. Nagy öröm számukra, amikor valaki eljut a megtérés, újjászületés és Krisztusnak való teljes odaszánás győzedelmes állapotába. Az Úr missziómunkásai nem egyszerűen közösséget, hanem Krisztus tanítványi és szolgáltató közösségét vágyják és kívánják építeni. Azonban újra és újra felmerül a kérdés: „Jól csinálom, csináljuk? Mik az akadályok, és hogyan győzhetnénk le azokat?”

„Ennek eredménye lett az, hogy másként kezdték Istent tisztelni, más módon kezdtek hozzá közeledni, mint korábban.”

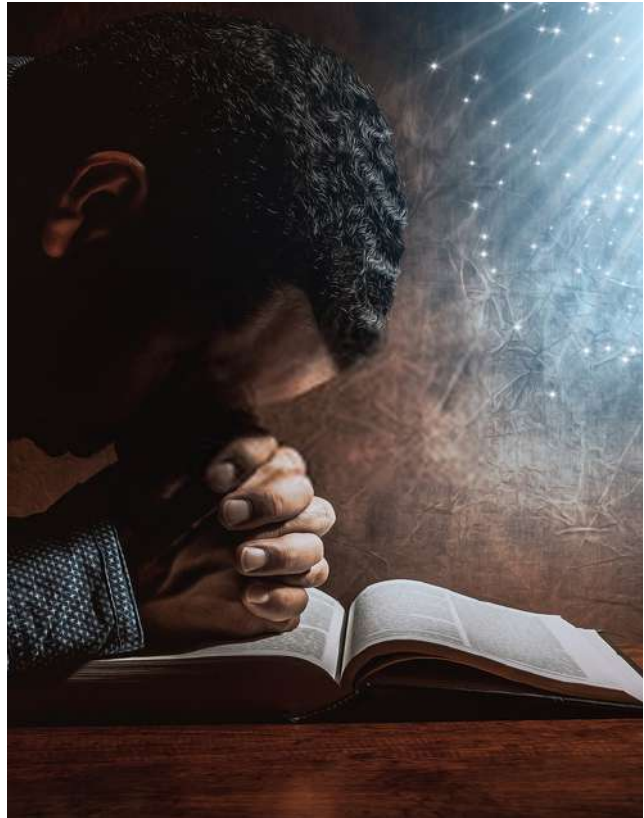
Pál apostol felismerése és tapasztalata

„Ha pedig nem elég világos a mi evangéliumunk, csak azok számára nem világos, akik elvesznek. Ezeknek a gondolkozását e világ istene megvakította, mert hitetlenek, és így nem látják meg a Krisztus dicsőségéről szóló evangélium világosságát, aki az Isten képmása.” (2Kor 4,3–4)

Pál apostol mintegy két év és három hónapja szolgált már Efezusban, mely idő alatt „akik Ázsiában laktak, meghallották az Úr igéjét, mind a zsidók, mind a görögök” (ApCsel 19,10). Összesen három évet töltött ebben a nagy városban (ApCsel 20,31), de az első több mint kétévi szolgálat során igazi evangéliumi megtérések nem túl nagy számban történtek. Annak ellenére így volt ez, hogy Pál naponként tanított és rendkívüli csodák is kísérték szolgálatát. Lukács, az orvos, történész így számolt be erről:

„Isten pedig nem mindennapi csodákat tett Pál keze által; úgyhogy még a testén levő kendőket vagy kötényeket is elvitték a betegekhez, és a betegségek eltávoztak tőlük, a gonosz lelkek pedig kimentek belőlük.” (ApCsel 19,11–12)

Amikor vallásos emberek látták, hogy Jézus Krisztus nevére, Pál apostolon keresztül milyen isteni erők munkálkodnak, ezt ők is *utánozni* akarták, de nyilvánvalóvá vált *erőtlenségük* (ApCsel 19,13–17).

„Az az ember pedig, akiben a gonosz lélek volt, rájuk ugrott, legyűrte őket, és föléjük kerekedett, úgyhogy mezítelenül és sebesülten futottak ki abból a házból.” (ApCsel 19,16)

Ezt követően valami megváltozott. A keresztény közösségben azok, akik az evangéliumot már hallották és nyilván valamilyen mértékű hittel, istenismerettel rendelkeztek is, szembesültek saját „Krisztus-ismertük” korlátozottságával, odaszánásuk hiányosságával, lelkük megosztottságából fakadó erőtlenségükkel. Ezt megbánták, az immár felismert bűneiket megvallották, és életüket egészen Krisztusnak szentelték. Ennek eredménye lett az, hogy másként kezdték Istent tisztelni, más módon kezdtek hozzá közeledni, mint korábban. Mindezek megtörténtét követően az evangéliumi misszió nagy hatást tudott gyakorolni a város, sőt a környék lakóira. Nagy számban történ-

„Az egyház, mely több ponton megalkudott a kommunizmus szellemével, és esetenként kollaborált az azt képviselő hatalommal (tisztelet a kivételnek), megtisztult ettől?”

tek igaz megtérések, majd új gyülekezetek is születtek (Kol 4,12–13).

„A hívők közül is sokan eljöttek, megvallották és elbeszélték ilyenféle mesterkedéseiket. Azok közül sokan, akik a varázslást űzték, összehordták könyveiket, és mindenki szeme láttára elégették. Mikor kiszámították a könyvek értékét, ötvenezer ezüstpénzre becsülték. Így az Úr ereje által az ige hatalmasan terjedt és megerősödött.” (ApCsel 19,18–20)

Olyan erőteljes és nagyszámú volt az életek megváltozása Efezusban, hogy ez kihatott a vallási alapon működő „üzletre” is. A bálványok imádatától elfordult emberek már nem vásárolták a „kegytárgyakat”, és nem áldoztak korábbi isteneiknek a bálványtemplokokban. Ebből egy következő konfliktus robban ki, mert az efezusi bálványszobrokat készítő ötvösök üzleti érdekeit sértette a nagy számban megtérők életváltozása és az evangélium tiszta tanítása.

„De látjátok és halljátok, hogy nemcsak Efezusban, hanem szinte az egész Ázsiában nagy tömeget nyert meg és vezetett félre ez a Pál, aki azt mondja, hogy amiket emberkéz alkot, azok nem istenek.” (ApCsel 19,26)

Tanulságos ez a megállapítás: „amiket emberkéz alkot, azok nem istenek.” Mai világunk értékrendje szerint a tömegek mit, kit tekintenek istennek? Milyen szellemi erősségek vakítják meg szellemi értelemben a körülöt-

tünk élőket? Mik azok, amik fogva, láncok között tartják őket, akadályozva megtérésüket?

A kommunizmus szellemisége, „szelleme”¹

Magyarországon mintegy harminc évvel vagyunk az úgynevezett rendszerváltás után. A kérdés, hogy a változás mennyire volt mélyreható szellemi értelemben? A kommunizmus által képviselt „értékrend” is megváltozott, kitisztult a társadalom szövetéből, az emberek lelkéből? Az egyház, mely több ponton megalkudott a kommunizmus szellemével, és esetenként kollaborált az azt képviselő hatalommal (tisztelet a kivételnek), megtisztult ettől? A sokak által áhított nyugati életforma mentes a marxizmus eszmeiségétől, mely a keleti blokk országaiban fizikai erőszakkal is járó diktatúraként volt jelen?

Szomorúan, de meg kell állapítanunk, a kommunizmus szellemisége még mindig áthatja Közép- és Kelet-Európát. Ugyanakkor bár más módon, de a

1. Richard Wurmbrand: *Marx és a sátán*. Stephanus, Németország, 1997.

„Sajnálatos, de be kell látnunk, a kommunizmus szellemének „öröksége” még mindig jelen van a magyar társadalomban, befolyásolva az emberek gondolkodását, értékrendjét.”

nyugati világot is jellemzi. Ennek modern (nyugati, pl. 68-asok, XVIII. sz.-i francia forradalom eszmeisége) formája mint utópisztikus *kultúrmarxizmus* még mindig jelen van. Sőt véleményformáló média, és világi hatalmat birtokolva tovább terjeszti „igéjét”. E tan nem áll meg az egyház kapuinál, hanem gazdatestet keresve burjánzásra kész ma is.

Sajnálatos, de be kell látnunk, a *kommunizmus szellemének „öröksége”* még mindig jelen van a magyar társadalomban, *befolyásolva az emberek gondolkodását, értékrendjét.* A kommunizmus „szelleme” mindannyiunkra *hatással akar lenni*, sőt sokakra *hatással van* országunkban, de gyülekezeteinkben is. Ennek *három jellemzőjét fedezhetjük fel (hitelvek):*

- *Materializmus*, azaz abban „hinni”, bízni, amit látunk, megfoghatunk. Csak az anyagiakat tekinti létezőnek, valóságosnak.
- *Internacionalizmus*, azaz egy nemzetek fölötti – ennek előfeltétele a nemzetek gyengítése, eltörlése – világorralom, világkormányzás kialakítása, melyet a világorradalom (van modern, nem fegyverekkel vívott formája) útján kíván kiépíteni. Ézsaiás próféta így jövendölt az antikrisztusi hatalmat is jellemző változásokról, törekvésekről:

„Mert ezt mondta: Kezem erejével vittem véghez ezt, és bölcsességemmel, mert értelmes vagyok: megszüntettem a népek határait, értékeiktől megfosztottam őket, hatalmammal letaszítottam a trónon ülőket. Elérte kezem

a népek gazdagságát, mint a madárfészket, és ahogyan megszerzik az elhagyott tojásokat, úgy szereztem meg az egész földet. Nem volt senki, aki szárnyával verdesett, csőrét kinyitotta, vagy csipogott volna.”

(Ézs 10,13–14)

- *Ateizmus*, azaz a mindenható, teremtő Isten létezésének tagadása, imádatának elutasítása.

Következmény: A kommunizmus *szellemi háttere*, a teremtő Isten elutasításából eredő űr útján a *sátán imádata közvetett* vagy esetenként *közvetlen* módon.²

Az ember azonban mint *teremtett lény* egyben *imádó* is. Valakit, valamit imádnia kell. Ezt az *ördög is jól tudja*. Vagy a *megváltó Krisztust* és a mindenható Istent, az Atyát imádjuk *kizárólagosan* – hiszen ő más „istennel” nem osztozik szívünkben –, vagy *keresni fog szellemünk* valakit vagy valamit, *amit imádatall csodálhat, szolgálhat*, abban *reménykedve*. Pál apostol

2. Gotthard alagútátadási ceremónia: <https://www.youtube.com/watch?v=ikDpJZRSqzo> – 2019. 10. 27.

„Akit, amit imádunk, annak adjuk életerőnket, időnket, pénzünket, szolgáltatjuk ki családunkat, sőt méltóságunkat is az határozza meg.”

az alábbiak szerint fogalmaz:

„Ami ugyanis nem látható belőle: az ő örök hatalma és istensége, az a világ teremtésétől fogva alkotásainak értelmes vizsgálata révén meglátható. Ennélfogva nincs mentségük, hiszen megismerték Istent, mégsem dicsőítették vagy áldották Istenként, hanem hiábavalóságokra jutottak gondolkodásukban, és értetlen szívük elsötétedett. Akik azt állították magukról, hogy bölcsek, azok bolonddá lettek, és a halhatatlan Isten dicsőségét felcserélték emberek és madarak, négy lábúak és csúszómászók képével. Ezért kiszolgáltatta őket az Isten szívük vágyai által a tisztátalanságnak, hogy meggyalázzák egymás testét. Akik az Isten igazságát hazugsággal cserélték fel, azok a teremtményt imádták és szolgálták a Teremtő helyett, aki áldott mindörökké. Ámen.” (Róm 1,20–25)

Talán van olyan, aki ezt olvasva túlzásnak érzi a marxizmus és a sátánizmus ilyen mérvű összekapcsolását. *Marxot* idézve írja Wurmbrand többek között az alábbiakat:

„Legfőbb vágyam, hogy bosszút álljak azon, Aki a magasságban uralkodik...”

„Az Istenről való elképzelés egy elfajzott civilizáció agyréme. Le kell rombolni. Meg kell semmisíteni.” (Karl Marx)

- Egyéb társadalmi következmény a *protekcionalizmus*, azaz nem szakmai alapon, hanem a kapcsolatok útján történő pozícióbetöltés, érvényesülés válik jellemzővé.

„Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!”

Jézus szavai juthatnak eszünkbe, ahogyan a *sátánnak válaszolt*, aki a maga imádatára akarta rábírní őt:

„Ekkor így szólt hozzá Jézus: »Távozz tőlem, sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!«”
(Mt 4,10)

Az Isten imádata és szolgálata, hiszen az imádat és áldozatkészség *elválaszthatatlan* egymástól. Akit, amit imádunk, annak adjuk életerőnket, időnket, pénzünket, szolgáltatjuk ki családunkat, sőt méltóságunkat is az határozza meg.

A kommunizmus „utóhatása” az egyházban

Mózes könyvében olvashatjuk az alábbi figyelemfelkeltő, sőt megrázó kijelentést:

„Nem szolgáltál Istenednek, az Úrnak örömmel és jó szívvel, amikor bőven volt mindened. Éhezve és szomjazva, mezítelenül és mindent nélkülözve szolgálsz majd ellenségeidnek, akiket rád bocsát az Úr. Vasigát tesz a nyakadra, míg el nem pusztít

„Kérjük az Úr Jézus Krisztust, hogy törje meg az emberek megtérését akadályozó szellemi erők hatalmát felettük.”

téged.” (5Móz 28,47–48)

Egy olyan világban élünk, amikor az *anyagiak* (matéria) egyre inkább *követelik az imádatot* (idő, pénz, fontossági sorrend stb.). Ha a *keresztény ember* ezen az úton indul el, egyre *hitelenebbé* válik, és kezdi elhanyagolni az *élet forrásával*, a mindenható Istennel való *közösség gyakorlását*. Nem látogatja az istentiszteleteket, ki-kimarad a testvéri közösség gyakorlására lehetőséget adó összejövetelekről (pl. házi- vagy kiscsoport), és *szolgálatait* is ímmel-ámmal, de semmiképpen *nem örömmel végzi*. Majd némelyek *csodálkoznak*, hogy *nincsenek jól*, és tetézik a bajt még azzal is, hogy az Isten *gyülekezetét* vagy magát *Istent hibáztatják* életük áldatlanságáért, *lelkük üzöttségéért*. Mások *áldásnak* nevezik azt, amit a *maguk erejéből* „tákolnak” össze, közben Istentől már oly messze sodródtak, hogy ezt *eltompult szellemükkel* már *nem is nagyon érzékelik*.

Komoly *figyelmeztetés* lehet ma is az 5Móz 28,47–48-ból idézett szakasz. *Lehet bőven szerzeményünk*, lehet munkánk, hobbink, családjunk, de *hogyan állunk az Úr szolgálatához* (dicsőítés, lelki szolgálat, istentisztelet, áldozatvállalás, adakozás, misszió stb.)?! Szolgáljuk őt hálával és örömmel!

Imádkozzunk *Isten népének szabadságáért*, szükség szerinti szabadulásáért. Kérjük az Úr Jézus Krisztust, hogy *törje meg az emberek megtérését akadályozó szellemi erők hatalmát felettük*. Buzdítsanak erre Jézus szavai:

*„Ekkor így szólt hozzá Jézus:
»Távozz tőlem, sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!«”*
(Mt 4,10)

Felhasznált irodalom

- Richard Wurmbrand: *Marx és a sátán*. Stephanus, Németország, 1997.
- Biblia Felfedező v4.0.
- *Biblia*. Magyar Biblia Tanács fordítása; Kálvin János kiadó, Budapest, 2008.
- *NIV Study Bible* (1985) jegyzetek – magyar kiadás, Veritas, Budapest, 2001.
- Csia Lajos: *A Római levél főbb fogalmai*. Budapest,

1939 (<http://churchofgod.hu/content.php?act=-csia28> – 2019. 08. 27.).

- John Stott: *Pál levele a rómaiakhoz*. Harmat, Budapest, 2018.
- Karner Károly: *Isten igazsága – Pál apostol levele a rómabeliekhez*. A keresztyén igazság kiadása, Győr, 1942 (https://medit.lutheran.hu/files/karner_karoly_pal_1942.pdf - 2019. 08. 27.).
- Martin Hubacher: *Az ember hitből él*. Református Zsinati Iroda Tanulmányi Osztálya, Budapest, 1996.
- Brian J. Bailey: *A rómabeliekhez írt levél*. EPK Élet Gyülekezete, Debrecen, 2010.
- Gotthard alagútátadási ceremónia: <https://www.youtube.com/watch?v=ikDpJZRSqzo> – 2019. 10. 27.
- <http://polgarportal.hu/tag/kulturmarxizmus/> – 2019. 10. 28.